

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/257/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201140
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5617201140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F., V. - Z., B. XXXX/XX, o zaplatenie 2.004,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/22/2017-50 zo dňa 20. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.004,29 eur a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.893,63 eur od 31.01.2017 do zaplatenia, v lehote 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Nárok žalobcu posudzoval súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 488, § 559, § 565, § 517 ods. 1, 2, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca v súlade s úverovou zmluvou, poskytol žalovanému finančný úver vo výške 2 000,- eur za individuálne dojednaných podmienok v písomnej zmluve. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný však nedodrжал dojednané podmienky, keď úver nesplácal v splátkach dojednaných vo výške 39,27 eur mesačne, splatných vždy do 18-teho dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca. Ďalej dôvodil, že posledná úhrada na účte žalovaného bola zrealizovaná dňa 18.10.2016, aj to nie v plnej výške, len v sume 6,10 eur. Ďalšie splátky žalovaný už nepoukázal, takže za použitia výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka), veriteľ bol oprávnený v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 20.01.2017. Žalobca v súlade s hmotným právom upozornil žalovaného prípisom zo dňa 21.11.2016 na omeškané splátky (za mesiace október a november 2016) a zároveň ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžných splátok pristúpi k zosplatneniu celého úveru. Pretože žalovaný na túto výzvu nereagoval, dlžné splátky neuhradil, žalobca oprávnené dňa 20.01.2017 pristúpil k zosplatneniu úveru. Ku dňu zosplatnenia

predstavoval dlh žalovaného z titulu nesplatennej istiny 1.893,64 eur, keď na úhradu úveru 2.000,- eur zo splátok žalovaného bola započítaná čiastka 106,36 eur. Úverovou zmluvou boli dojednané úroky z úveru 17,9 % ročne, pričom ku dňu zosplatenia, t. j. 20.01.2017, podľa súdu prvej inštancie tieto úroky predstavovali čiastku 362,89 eur. Zo sumy splatenej žalovaným žalobca započítal na úhradu zmluvného úroku sumu 253,17 eur, takže dlh na úrokoch predstavuje čiastku 109,72 eur. Z prepočtu úrokov z omeškania vyplynulo, že žalovaný do zosplatenia úveru nesplácal splátky vždy v dojednanej výške a termíne splatnosti, dostal sa do omeškania, pričom žalobca zaúčtoval na ľarchu účtu žalovaného úroky z omeškania z týchto splátok vo výške 5 % ročne, spolu vo výške 1,02 eur, pričom zo sumy zaplatenej žalobcom na úhradu úroku z omeškania bola započítaná čiastka 0,09 eur, takže dlžný úrok z omeškania predstavuje sumu 0,93 eur. Pokiaľ žalobca uplatnil voči žalovanému sumu 2.004,29 eur (nezaplatená istina 1.893,64 eur, dlžný úrok z úveru 109,72 eur a dlžné úroky z omeškania 0,93 eur), vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázanú dôvodnosť uvedeného nároku a v tejto časti súd žalobe vyhovel.

4. Ďalej dôvodil, že žalobca zosplatinil celý úver ku dňu 20.01.2017, pričom žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky najneskôr do 30.01.2017. Pre vznik omeškania podľa súdu prvej inštancie nebol určujúci dátum zosplatenia úveru, ale lehota, ktorú žalobca určil žalovanému na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaný nezaplatil istinu 1.893,64 eur v lehote určenej žalobcom, t. j. do 30.01.2017, preto dňom 31.01.2017 sa dostal do omeškania. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,0 %, a potom úroky z omeškania predstavujú 5 % ročne. Súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania z dlžnej istiny 1.893,63 eur od 31.01.2017 do zaplatenia. V časti, pokiaľ žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z istiny 1.893,64 eur aj za obdobie od 21.01.2017 do 30.01.2017, súd žalobu zamietol. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že žalobcovi nepatria úroky z omeškania uplatnené vo výške 5 % ročne z úrokov z úveru vo výške 109,72 eur za obdobie po splatnosti úveru, t. j. od 21.01.2017 do zaplatenia. Úroky z úveru, aj úroky z omeškania sú v zmysle citovanej právnej úpravy príslušenstvom pohľadávky, pričom oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania (R 70/95). Podľa judikatúry Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t. j. zmluvných úrokov (Rc 5/2006). Súd preto zamietol žalobu aj v časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 109,72 eur od 21.01.2017 do zaplatenia.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 251, § 255 ods. 1 a § 262 CSP tak, že žalobca mal v konaní úspech v prevažnej časti (priznaná mu bola celá uplatnená istina, ktorá bola základom pre vyrubenie súdneho poplatku). Vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil náhradu trov vzniknutých zaplatením súdneho poplatku, preto mu súd v zmysle citovanej právnej úpravy priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie čo do zamietajúcej časti rozsudku. K názoru súdu prvej inštancie, že právo požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva Občiansky ani Obchodný zákonník nepripúšťa, uviedol s poukazom na rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 4Cob 62/2017, podľa ktorého „S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodného zákonníka). S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obch. zákonníka). Ak je dlžník v omeškani so splatením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškani požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania.“ Odvolateľ poukázal na fakt, že zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatenia a tento sa ďalej navyšuje. Preto podľa odvolateľa nejde o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov veriteľa. Z uvedeného dôvodu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť.

7. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p.) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku návrh zamietol, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil. Rovnako aj vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. Zároveň odvolací

súd konštatuje, že výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.004,29 eur, úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.893,63 eur od 31.01.2017 do zaplata, v lehote 4 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, sa nedotkol.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

10. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 C. s. p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

12. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľa, ktorý v odvolaní dôvodil, že zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatenia, pričom poukázal na ústavný princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je aj predvídateľná a konzistentná judikatúra. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR, pričom krajský súd nie je viazaný rozhodnutím iného krajského súdu.

13. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania súdu prvej inštancie, keďže tento vykazuje vecnú správnosť.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznáva žalovanému v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalobcovi úspešný.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)